

Publicerad 2013-11-04 22:08 av Blind Boy Grunt

Teatern

Jag var så ung första gången jag träffade dig mamma. Du förstår mig alltför väl. Jag sitter nu ensam i det här kalla, äckliga kontoret och är inte älskad av någon. Jag går fortfarande till teatern, men allt har förändrats. Jag tittar på hans nya, så naiv och ung! Så kort kjol!

Ingen vet hur det är. Jag minns dina ord. Du måste få tillfället att komma upp på scenen, och du måste använda din charm, ditt leende, din kropp, för annars har du ingen chans. Du måste få männen att gilla dig, få männen att dra undan ridån. Du måste få männen att få en fantasi, större än dig själv, att växa från dess huvuden och ner till deras könsorgan.

Jag ska lämna teatern. Men det är svårt att bli något nytt efter alla dagar som format mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Blind Boy Grunt med Poeter.se id #5204 innehar upphovsrätten